

Kuba: en utopi som gör motstånd



Kuba: en utopi som gör motstånd

Den kubanska revolutionen går in på sitt 65 år. Det är svårt, mycket svårt att ge en giltig redogörelse för 65 år av stora händelser, av djupgående omvandlingar, av överraskande framgångar, av komplexa utmaningar, av internationalistiska segrar, av globala varningar, av nya tillvägagångssätt, av ständigt sökande och även av misstag; men alltid av envishet och hård ståndaktighet, understödd under de mest motsägelsefulla omständigheter av ett helt folk i rörelse. Kort sagt har den kubanska revolutionen förändrat omständigheterna i världen sedan andra hälften av 1900-talet.

Mina tidigaste minnen går tillbaka till barndomen, när min far klamrade sig fast vid en radio och tålmodigt lyckades lyssna på Radio Rebelde, som grundats av Che i Sierra Maestra. För honom, som överlevt det spanska inbördeskriget och ett år i koncentrationsläger, var detta en dröm som gick i uppfyllelse, en återgång till livet. När jag anlände till Kuba som en del av de internationella brigaderna, för att hugga sockerrör för utmaningen att producera 10 miljoner ton socker, förändrades mitt liv, det faktum som mest uttrycker påverkan på mina sinnen och förmågor, fyller dem med betydelser, är att jag inte bara läste, utan levde en revolution: i dess ström av glad och beslutsam mänsklighet. En lavin av fakta, minnen, läsningar, närvaro, debatter omsluter mig och jag tror att det är så för dem som har varit nära Kuba.

Ett uttalande som har följt dessa 65 år av revolution gjordes av Fidel Castro den 8 januari 1959, i det första tal som Havannas medborgare bevitnade med förvåning: "Från och med nu kanske allt kommer att bli svårare". Och så har det varit. Ett fragment som aldrig får glömmas: "Jag vet att jag genom att tala här i kväll står inför en av de svåraste förpliktelseerna i denna långa kamp [...]. Jag tror att detta är ett avgörande ögonblick i vår historia: tyranniet har besegrats. Glädjen är enorm. Men mycket återstår att göra. Låt oss inte lura oss själva att tro att allt kommer att bli lätt från och med nu; kanske kommer allt att bli svårare från och med nu. Att berätta sanningen är varje revolutionärs första plikt. Att bedra folket, att väcka illusioner, skulle alltid få de värsta konsekvenserna, och jag anser att folket måste varnas för överdriven optimism [...]. Och det är därför jag vill börja - eller snarare fortsätta - med samma system: berätta sanningen för folket".

I sitt första otroliga tal, eftersom det var segerns ögonblick, varnade Fidel: "Revolutionen har inte längre en armé i strid framför sig. Vilka kan vara revolutionens fiender i dag eller i framtiden? Vilka kan vara revolutionens fiender inför detta segerrika folk? De värsta fiender som den kubanska revolutionen kan ha i framtiden är revolutionärerna själva". Detta uttalande hade och har flera betydelser för varje förändringsprocess. Först och främst måste man fråga sig vilka avsikter de som deltog hade: ambition, önskan att få bestämma, ovärdigt syfte, njutning av makt, att leva som kungar? "Om detta är avsikterna kommer revolutionen att misslyckas". Om ytterligare strider härnäst skulle bli nödvändiga, kommer det inte att vara trupper som är fler eller färre som

kommer att segra, den enda kolonn som ensam kommer att vinna kriget kommer att vara folket. "Ingen general kan göra mer än folket, inga trupper kan göra mer än folket". Om misstag begås kommer vi och folket alla att få lida av konsekvenserna. "Det finns inget misstag i revolutionen utan konsekvenser för folket". Inför misstag bara sanningen och låt folket bestämma. "Det är nödvändigt att tala på detta sätt så att demagogi och förvirring inte uppstår, och framför allt undvika splittring [...] det första jag alltid kommer att göra, när jag ser revolutionen i fara, är att kalla på folket" och låta folket känna till alla och deras handlingar. "Vi måste kalla på folket tusen gånger, vi måste tala till folket tusen gånger, så att folket, utan att skjuta, kan lösa problemen."

Det kom tider av bedrifter, återställande av förskingrade varor och folklig rättvisa, läskunnighet, fördelning av mark, de stora nationaliseringarna, de frivilliga arbetsdagarna, vaccinationskampanjerna, den totala segern mot legoknechtsinvasionen i Grisbukten. Enhetens tid, med de kontrarevolutionära gängens nederlag, med den ideologiska kampen mot sekterismen, med de stora folkförsamlingarna och den första och andra Havannadeklarationen. Tider av organisering och deltagande, bildande av folkmiliser, CDR, kvinno federationen, studentfederationen, bonde- och arbetarfederationen, författarfederationen, kultur och vetenskap. Tider, som Martí sade, för att skapa det nya från grunden, skapelser som än i dag förvånar världen, såsom vetenskapliga skapelser: nya läkemedel, vacciner, unika undervisnings- och kultursystem, medicinska universitet för tredje världen, osjälvisk solidaritet av alla slag som inleddes 1963, befrielsen av Sydafrika och slutet på apartheid, skapandet av systemet med brett demokratiskt deltagande av folkmakten, bland många andra.

Ända sedan den bestialiska attacken den 4 mars 1960, då explosionen på fartyget La Coubre skakade hela Kuba, har det varit svåra tider, med terroristattacker, attentat, brandbomber mot befolkningen och arbetsplatserna, ekonomisk blockad, förgiftning av grödor och boskap. Tusen och en former av skändlighet mot ett folk som inte har upphört att utvecklas. Svåra tider som idag slår hårt mot detta heroiska folk som fortsätter att framhärda i ett ofattbart, episkt motstånd, vilket är anledningen till att Kuba fortsätter att vara denna vitala utopi i våra förhoppningar, också i motstånd.

Cubadebate 240119 (ZT)

[Cuba: Una vital utopía en resistencia](#)

Jordbruksstöd till Kuba!

Svensk-Kubanska Föreningen driver projekt för jordbruksstöd till Kuba!

Det sker i samarbete med vår tyska systerorganisation Cuba Si.

Bidrag skickas till Swish 123 182 37 72 eller pg 235715-0 Märk med ?Cuba Si?.

